

För ett revolutionärt, sekulärt, demokratiskt, suveränt och självständigt Irak

[Detta uttalande från revolutionära marxistiska och socialistiska organisationer i Mellanöstern publicerades 28 juni 2014. Här översatt från [International Viewpoint](#), 7 juli 2014. Översättning från engelska, Göran Källqvist.]

Återigen genomgår Irak en allvarlig politisk och säkerhetspolitisk utveckling. Stora delar av den irakiska armén har dragit sig undan sammandrabbningar med Islamiska staten i Irak och Syrien (ISIS) och andra miliser. Städerna Mosul och Tikrit har intagits, utöver flera provinser och regioner i de västra och norra guvernementen – hemvist för den sunnitiska majoriteten – och miliserna tränger för närvarande fram mot huvudstaden Bagdad.

Det har skapats ett stort område utan säkerhet, och krig, kaos och terror har börjat sprida sig. Hundratusentals familjer har flytt till tryggare områden, speciellt till Erbil och Dohuk i regionen Kurdistan.

Trots motstånd från en del beväpnade klaner, den irakiska armén och Peshmergastyrkorna i Kurdistan, speciellt i Kirkuk, Diyala och närbelägna förstäder och regioner, fortsätter striderna. Blixtanfallen fortsätter mellan ISIS och dess motståndare. I de sunnidominerade guvernementen i väst har säkerhets- och de militära institutionerna praktiskt taget fallit samman.

Men ISIS kunde inte ha inlett denna farliga framryckning eller fått detta stora inflytande om det inte vore för bland annat två faktorer. Å ena sidan USA:s ockupation och å den andra den religiöst sekteristiska stat som den bidrog till att skapa, som båda har varit avgörande för ISIS' framväxt.

Men de mest skändliga brotten under detta fälttåg har varit de sekteristiska massakrer som ISIS utfört. Det finns berättelser om massavrättningar med en brutalitet utan motstycke av hundratals fångar av de tusentals som hade kapitulerat. Detta utöver alla möjliga sorters förtryck, deportationer och förföljelser av religiösa och etniska orsaker, för att inte nämna att våldtäkt har använts mot kvinnor och flickor eller att de har tvingats gifta sig med soldater från de väpnade trupperna.

ISIS kontroll kulminerade med utfärdandet av stränga sharialagar efter kungörelsen av "stadsakten" i Mosul – ett 16-sidigt dokument som föreskrev hur medborgarna skulle leva. En av stadgarna anger att den islamiska staten kommer att bli den enda myndighet som ska kontrollera stadens resurser, och att den kommer att straffa alla som stjälar från offentliga tillgångar.

Å andra sidan lade ISIS beslag på motsvarande hundratals miljoner dollar från banker, regeringsinrättningar och kommuner och konfiskerade oräkneliga mängder vapen som de flyende soldaterna och officerarna lämnade efter sig.

Dokumentet uppmanar alla män att delta i gemensamma böner och förbjuder, bland andra sharia-restriktioner, försäljning och konsumtion av alkohol, droger och tobak. Det förbjuder också alla råd, församlingar och banderoller och att bära vapen, och betraktar dessa handlingar som splittrande handlingar som förtjänar dödsstraff.

Dokumentet avslöjar den ståndpunkt som ISIS antagit vad gäller statyer och helgedomar som den hotar att slå sönder, och även att förstöra helgongravar. Sammantaget har ISIS' lagar fått folk att frukta för sina liv, och gjort dem rädda för de "allierade" beväpnade miliserna (information tyder på att omkring 23 grupper anslöt sig till fälttåget).

Reaktionen från [Iraks premiärminister Nouri] al-Malikis regering mot den säkerhetspolitiska och militära utvecklingen var inte mindre riskabel. Den uppmanade till ett omfattande militärt svar, att införa undantagstillstånd och förkunna högsta larmberedskap. Malikis regering bad också USA, Iran och andra länder att ingripa i Irak och hjälpa till att slå tillbaka ISIS' invasion.

Men vartefter denna situation utvecklas kan landet tvingas in i ett plågsamt religionskrig som förstör allt i sin väg, med dödliga konsekvenser för arabregionen i sin helhet. Al-Sistani, som representerar shiamuslimernas högsta auktoritet i Irak, underblåste detta överhängande hot och utfärdade en fatwa och utropade jihad mot ISIS och uppmanade folk att gå med i armén.

Som förväntat antog händelserna en omisskännligt regional och global dimension. Irak är en av världens största producenter av råolja, och har under mer än ett årtionde varit centrum för sekteristiska, religiösa och etniska konflikter. Landets situation hänger nära samman med Syrien och händelserna där, liksom den sekteristiska och religiösa balansen i regionen i sin helhet.

Grannländernas – Qatar, Saudiarabien, Iran, Turkiet och andra – uppenbara inblandning kommer att skapa ännu fler komplikationer och ge ännu fler impulser till religiösa och sekteristiska stridigheter som i Syrien idag. Denna inblandning kommer att hindra (och till och med riskera att avbryta) de ansträngningar och strävanden som irakier från hela spektrat har gjort för att återuppliva en revolutionär process för att upprätta ett demokratiskt, fritt och blomstrande samhälle.

Sådana strävanden var uppenbara i de massiva demonstrationer som hölls tidigare och under hela 2013, och som slogs ner våldsamt och blodigt av Maliki. Dessutom kommer ISIS' ökande inflytande i Irak att få speciellt direkta och farliga återverkningar på konflikten i Syrien och undergräva angreppen mot den syriska regimen.

Som vanligt kommer USA att utnyttja händelserna på flera nivåer, i ett försök att kompensera de förluster som det drabbades av under sin ockupation av Irak. De säkerhetsavtal som de två länderna undertecknade för tre år sedan tillät inte USA att behålla någon permanent militärbas i Irak. Men idag försöker USA ta tillfället i akt för att ingripa i situationen militärt på flera fronter, genom att skicka trupper för att skydda sin enorma ambassad och hundratals konsulter, liksom stridsflygplan för att genomföra oavbrutna flygningar i irakiskt flygrum och placera örlogsskepp i Persiska viken.

Det är också sannolikt att USA kommer att genomföra flygangrepp för att rädda Malikis regim från sammanbrott, till och med till priset att kräva premiärministerns avgång och ta med religiösa krafter på beslutsposter. Till syvende och sist syftar dessa åtgärder bara till att skydda USA:s intressen, som alltid har varit och fortfarande är oförenliga med alla möjliga sorters irakiernas intressen.

Det finns ingen tvekan om att detta är det allvarliga resultatet av den ”politiska process” vars vägkarta bestämdes av USA:s ockupation. Efter Baathdiktaturens fall byggdes den irakiska staten upp utifrån en sekteristisk och etnisk maktfördelning, inom ramen för den förändring som skett av den decenniegamla maktbalansen och den kraftigt minskade kapaciteten hos den gamla armén, som upplöstes efter ockupationen. USA-administrationen, som ockuperade landet, och grannlandet Iran, som gynnades mest av ockupationen, har båda bidragit till djupgående förändringar av den sociala, politiska och ekonomiska balansen i Irak.

Det mest påfallande exemplet på dessa förändringar är vad ligger bakom det militära fälttåg som leds av ISIS, vars mål är att bli den faktiska ledaren för en bräcklig koalition mellan flera nationalistiska krafter och klaner, inklusive rester av Baathpartiet och officerare och soldater från den gamla upplösta armén. Men på grund av ISIS' oförsonliga strävan att monopolisera makten och kontrollera krigsbytet är detta förbund i själva verket tillfälligt och riskerar att falla sönder. Det börjar uppträda tydliga tecken på flera fronter på att det är sannolikt med blodiga sammandrabbningar inom själva ”koalitionen”.

Det finns de som låtsas att en viktig del av dessa styrkor är indragna i ett verkligt uppror mot Malikis förtryckande, undergivna och djupt korruperade makt, och att de försöker avstyra de religiösa och sekteristiska mobiliseringarna och uppmanar till en verkligt nationell kamp mot Maliki och de religiösa krafter som stöder Irans målsättningar.

Men de som hävdar detta inser inte att även denna del av styrkorna lider av uppenbara brister vad

gäller agerande och politiska ståndpunkter, vars faror måste avslöjas. Bristerna visar sig i att dessa fraktioner har anslutit sig till en allians som leds av ISIS och att de ständigt pressar på för att tysta ner kritiken och fördömandet av de fruktansvärda brott som ISIS begått och dess suspekta planer, och även i att de på ett upprörande sätt avstår från väpnat motstånd mot ISIS' brott, för att undvika att bryta "enheten" mellan de styrkor som kämpar mot regimen och Malikis styrkor.

Varje dag betalar irakier priset i blod och tragedier för USA:s tidigare krig och ockupation. De får också bära bördan av den sekteristiska splittringen och de ohämmade, extremistiska islamistiska rörelser som sammanfaller med imperialisternas interventioner och regionens sekteristiska och religiösa regimers bakåtsträvande styre. Irakierna har tagits som gisslan av reaktionära, traditionella krafter som har byggt upp staten efter sitt anlete. Om de misslyckas kan Irak splittras upp i olika ministater och sekteristiska och religiösa emirat. Landets öde är öppet för alla möjliga skrämmande scenarier.

Det måste skapas en radikal folklig vänsterrörelse i Irak. Den skulle kunna dra fördel av förbittringen som upplevs av majoriteten av de människor som bor i de områden som står inför marginalisering, utanförskap och förlust av de flesta sociala och ekonomiska rättigheterna. Dessutom finns ett missnöje hos den stora majoriteten irakier i varje hörn av landet, oavsett sekt eller trosriktning.

En sådan rörelse borde försöka organisera detta missnöje och rikta förbittringen och beredskapen att resa sig i en verkligt revolutionär riktning, mot den sekteristiska, kapitalistiska och korrumperade regim som upprättades efter USA:s ockupation. Den borde ta på sig att besegra de upplysningsfientliga och terroristiska planer som förbereds av ISIS och liknande grupper, de bakåtsträvande och imperialistiska länderna, Malikis regering och de fanatiska sekteristiska krafter som den stöder sig på.

Vi måste till varje pris undvika en situation som den i Syrien med angreppet mot de revolutionära mobiliseringarna och försöken att krossa dem. Det går att göra genom att bryta alla förbindelser med rörelser och krafter som är sekteristiskt religiösa, nationalistiskt chauvinistiska eller som försöker dominera och kontrollera.

På grundval av övertygelsen att vi måste undvika det sekteristiska och religiösa elände som hotfullt reser sig över Irak, och att folkets enhet måste bevaras på demokratisk, sekulär och revolutionär grund, måste följande punkter betonas:

1. All sorts inblandning i Iraks angelägenheter från USA, Iran, Saudiarabien, Qatar, Turkiet och andra måste avvisas, eftersom det inte bara är oförenliga med det irakiska folkets intressen, utan också ger bränsle åt ett fruktansvärt religiöst krig. Vi kräver särskilt att FN:s generalförsamling ska hålla alla länder ansvariga för sin inblandning i denna situation och utsätta dem för sanktioner enligt "Enhet för att bevara freden" [Säkerhetsrådet resolution 377].
2. Alla politiska kontroverser i Irak måste lösas genom att återropa irakiernas egna uppfattningar, vilja och intressen. Det kan göras med hjälp av ett utvecklat icke sekteristiskt demokratiskt system som garanterar alla medborgares aktiva politiska deltagande, utan någon diskriminering, både under uppbygget av deras nya statliga struktur och i lokala regeringar i alla städer och guvernement.
3. Det irakiska folket och de frigörande krafterna måste stå i frontlinjen för att bemöta både ISIS' blodiga terrorism och terrorismen som riktas mot den. Folket måste organisera sig själv i städer, slumkvarter och byar, i väpnade folkkommittéer och råd, för att gå mot angreppen från mörkermännens terroristorganisationer och attackerna från motståndarnas religiösa miliser, och sätta dessa grupper ur stridbart skick, besegra dem och avlägsna deras närvaro i Irak. Men detta innefattar också en internationell uppgift, att mobilisera största möjliga globala kampanj för att stöda irakierna i deras ansträngningar att gå mot både de fientliga krafterna och miliserna, och den rådande sekteristiska kapitalistiska diktaturen, med målet att störta den. Det skulle främja irakiernas strävan efter en framtid grundad på rättvisa, frihet och mänsklig värdighet och förhindra att landet upplöses eller

delas upp.

4. Den revolutionära vänstern och demokratiska, feministiska och progressiva grupper i arab-regionen bör arbeta gemensamt inom ovanstående ramar för att gå mot arabregimernas sekteristiska och religiösa strukturer och politik och de upplysningsfientliga och reaktionära högergrupperna. Målet är att slå tillbaka det sekteristiskt religiösa hot som är kontrarevolutionens främsta vapen för att angripa det revolutionära utrymme som skulle kunna ena folken i regionen.

5. Slutligen finns ett angeläget behov att via alla möjliga sorters internationella organisationer ge tillräcklig hjälp åt flyktingar och tvångsförflyttade, för att minska eller bemästra effekterna av den nuvarande humanitära krisen.

Den regionala och internationella sammansvärjningen mot det irakiska folket måste besegras.

Ner med alla imperialistiska interventioner i Irak.

Besegra ISIS och dess trosbröders upplysningsfientliga angrepp.

Sejer åt det irakiska folket mot dess inre och yttre fiender.

För ett demokratiskt, sekulärt, revolutionärt, suveränt och självständigt Irak.

Länge leve folkens internationella solidaritet.

Undertecknat av:

Revolutionära socialister (Egypten)

Iraks kommunistiska förbund (Irak)

al-Munadhil-a (Marocko)

Revolutionära vänsterströmningen (Syrien)

Arbetarnas vänsterförbund (Tunisien)

Socialistisk forum (Libanon)